

La Paraula de Déu és viva i eficaç (He 4,12)

Romà Casanova, bisbe de Vic

Als catòlics se'ns retreu un desconeixement de l'Escriptura. En part és veritat: venim d'una tradició (amb minúscula) en què no hi havia gaire costum de llegir la Bíblia de manera individual. Tot i això, sí que hi havia una gran tradició de representar en l'art sagrat escenes bíbliques, tant de l'Antic com del Nou Testament. Com a exemple, la resposta que va donar el bisbe Josep Torras i Bages al pintor Josep Sert quan aquest li demanava què hauria de pintar per a les parets blanques de la catedral de Vic. Li va respondre que fos la *Biblia pauperum* (la Bíblia dels pobres). També cal remarcar que la litúrgia llatina romana és la que té més presència de l'Escriptura en la seves celebracions.

Si en les nostres comunitats hi hagués una més abundosa lectura de la Paraula de Déu, la nostra vivència cristiana seria més profunda

El moviment sorgit del Concili Vaticà II va impulsar, certament, una major presència de les Escriptures santes, tant en la celebració de l'Eucaristia com en la dels altres sacraments. A partir d'aleshores es constata que entre els fidels hi ha una major presència de lectura de la Bíblia, tant individualment com comunitàriament. La qual cosa no ens ha de fer oblidar la necessitat de continuar aquesta dinàmica, de tal manera que entre els creients de Jesús hi hagi una veritable estima de l'Escriptura. El nostre Sínode Diocesà en un dels seus decrets diu: «Que cada creient tingui la seva Bíblia personal per a fer-ne una lectura orant, atesa la importància de la Paraula de Déu per a la vida del cristià» (núm. 11). Tant de bo que això sigui realitat entre nosaltres! Fa pocs dies va sortir una notícia en què es constata que en tot el món hi

havia un increment gran de venda de bíblies. La tenim a casa nostra? La llegim? ¿És la nostra companya en la pregària personal i en els moments alegres o durs de la nostra quotidianitat?

Estic cert que, si en les nostres comunitats hi hagués una més abundosa lectura de la Paraula de Déu, la nostra vivència cristiana seria més profunda i seríem més missioners. En cada parròquia hi hauria d'haver un grup de lectura i aprofundiment de la Bíblia. La lectura bíblica en grup, havent invocat l'Esperit Sant, tenint sempre la fe de l'Església com a referència i practicant el que el Sínode de Bisbes anomena «conversa en l'Esperit», que significa, amb les paraules del Document final de l'Assemblea del Sínode: «viure l'experiència del compartir a la llum de la fe i de la recerca de la voluntat de Déu, en una atmosfera evangèlica, on l'Esperit Sant pot fer sentir la seva veu inconfusible» (núm. 45), ens faria experimentar que *la Paraula de Déu és viva i eficaç* (He 4,12).

